Primă instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul central) (jud. Gheorghe Mîțu)
Dosarul nr. 2ri-144/24
2-21103842-02-2ri-14032024

D E C I Z I E

25 iunie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Anton Marina
Judecătorii Cașcaval Andrei
Cojocaru Olga

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către Crudu Eliza,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Vilamax Imobil” către Chirica Eliza și Chirica Eugeniu privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 15 ianuarie 2024, prin care a fost admisă cererea privind asigurarea acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 29 decembrie 2023, SRL ”Vilamax Imobil” (în procedura falimentului simplificat) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Chirica Eliza și Chirica Eugeniu privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 04 ianuarie 2024 cererea a fost admisă în procedură de examinare, fiind intentat proces civil.

La data de 15 ianuarie 2024 lichidatorul SRL ”Vilamax Imobil”, Cazacu Adrian a depus cerere de asigurare a acțiunii în cauza civilă sus-menționată, solicitând instanței de judecată aplicarea sechestrului pe bunurile și mijloacele financiare ale pârâților în limita valorii acțiunii, până la examinarea cauzei în fond. Examinând cererea înaintată şi materialele cauzei civil

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 ianuarie 2024, s-a admis cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. S-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, precum și pe mijloacele financiare ale pârâtei Chirică Eliza, IDNP *****, domiciliată în mun. Chișinău, *****, inclusiv cele aflate la terțe persoane, în limitele valorii acțiunii înaintate față de acest pârât în sumă de 7 345 916,26 lei, până la examinarea cauzei în fond. S-a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele financiare ale pârâtului Chirică Eugeniu, *****, domiciliat în mun. Chișinău, ***** inclusiv cele aflate la terțe persoane, în limitele valorii acțiunii înaintate față de acest pârât în sumă de 1 143 950,26 lei.

Nefiind de acord, la data de 15 februarie 2024, Crudu Eliza a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 15 ianuarie 2024, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii.

În motivarea recursului, notează că, consideră încheierea nefondată și pasibilă de a fi casată din motiv că, instanța de fond eronat a interpretat și a aplicat legea și nu a aplicat legea care urma a fi aplicată.

Astfel, indică recurentul că, la materialele cauzei nu au fost prezentate de către lichidator careva probe din care s-ar desprinde existența temeiului de atragere la răspundere subsidiară în privința Crudu Eliza a faptelor prevăzute din Legea insolvabilității, precum şi care este legătura cauzală dintre fapta imputată acestuia şi cauzarea stării de insolvabilitate a SRL ”Vilamax Imobil”, or în lipsa unor probe pertinente în acest sens, care ar demonstra contrariul, constat că afirmațiile reclamatului poartă un caracter declarativ.

Invocă că, instanţa de judecată s-a limitat formal la prevederi generale şi la nişte legături de conexitate inventate între măsura de asigurare solicitată şi materialele cauzei care într-un final fără a explica şi proba cum a ajuns la această concluzie a conchis ilegal dispunerea sechestrului.

Susține că, reieșind din prevederile normei legale, art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, participanții la proces, înaintând instanței cerinţe cu privire la aplicarea unor măsuri de asigurare a acţiunii, urmează să demonstreze prin circumstanțe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că în caz de neaplicare a acestor măsuri vor fi create dificultăți judecătorești sau va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești respective, precum şi rea-credința pârâtului, care ar putea crea obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare, că există un pericol de dispariție, înstrăinare sau risipire a bunului sau proasta administrare a averii.

Consideră recurentul că, reclamantul urma să demonstreze prin circumstanțe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că în caz de neinstituire, s-ar crea dificultăți judecătorești prin imposibilitatea executării hotărârii judecătorești sau ar surveni pagube iminente. Simpla mențiune în cererea de asigurare a acțiunii privind neachitarea datoriei de către pârât şi lipsa intenției de a admite cerințele legale ale reclamantului, nu poate servi drept temei pentru aplicarea măsurilor de asigurare.

Totodată menționează că, în cererea privind asigurarea acțiunii nu au fost invocate temeiurile de drept ale cererii privind asigurarea acțiunii. Mai mult de atât, nu au fost prezentate probe întru confirmarea cerințelor sale de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile, mobile, mijloacelor bănești de pe conturile bancare ce aparțin pârâtului. Atragem atenția asupra faptului că de către reclamant, la materialele cauzei, întru susținerea cererii de aplicare a măsurii de asigurare nu au fost anexate careva probe referitor la susținerea cererii de aplicare a măsurilor asiguratorii, care evident nu permite instanței şi nici de cum nu probează temeinicia solicitării sale de aplicare a măsurii de asigurare în privința bunurilor pârâților.

Consideră recurentul că, instanță greșit şi neîntemeiat a concluzionat că cererea de asigurare a acțiunii înaintată de către reclamantul lichidatorul administrator autorizat/lichidator, Cazacu Adrian, în interesele SRL „Vilamax Imobil” este întemeiată şi urmează să fie admisă.

Susține că, cerința reclamantului cu privire la aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare, pe bunurile imobile şi mobile ale pârâtului în limita acțiunii civile de 7 345 916 (şapte milioane trei sute patruzeci şi cinci mii nouă sute șaisprezece), 26 lei nu corespunde scopului asigurării acțiunii, prevăzute de art. 174 din Codul de procedură civilă.

De asemenea indică că, reclamantul a înaintat cerințe de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii fără a invoca, argumenta şi justifica existența indiciilor, că neaplicarea măsurilor

respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum statuează art. 174 din Codul de procedură civilă, adică argumente justificative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Totodată, faptele la care face trimitere reclamantul în cererea de asigurare a acțiunii cu privire la rea - credința pârâtului nu sunt probate prin prezentarea careva probe prin prisma art. 118 din Codul de procedură civilă în colaborare cu art. 121, 122 din Codul de procedură civilă. Reieșind din situația de fapt enunțată raportată la textul de lege enunțate, se concluzionează că cerințele enunțate de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare fiind calificate drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.

Solicită admiterea recursului, casarea încheierii Chișinău (sediul Central) din 15 ianuarie 2024, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie respinsă cererea de asigurare a acțiunii ca neîntemeiată.

La data de 17 mai 2024, lichidatorul SRL ”Vilamax Imobil” Cazacu Adrian a depus referință asupra cererii de recurs, prin care a solicitat să fie respins recursul și menținută încheierea primei instanțe.

Conform art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării şi numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum şi recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanţei de insolvabilitate.

Colegiul judiciar constată că, la materialele cauzei nu se regăsește confirmarea recepționării de către recurent a încheierii contestate din 15 ianuarie 2024. În asemenea circumstanțe, recursul depus la data de 15 februarie 2024 se consideră depus în termen.

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Conform art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 29 decembrie 2023, SRL ”Vilamax Imobil” (în procedura falimentului simplificat) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Chirica Eliza și Chirica Eugeniu privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 04 ianuarie 2024 cererea a fost admisă în procedură de examinare, fiind intentat proces civil.

La data de 15 ianuarie 2024 lichidatorul SRL ”Vilamax Imobil”, Cazacu Adrian a depus cerere de asigurare a acțiunii în cauza civilă sus-menționată, solicitând instanței de judecată aplicarea sechestrului pe bunurile și mijloacele financiare ale pârâților în limita valorii acțiunii, până la examinarea cauzei în fond. Examinând cererea înaintată şi materialele cauzei civil

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 ianuarie 2024, cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii a fost admisă.

Colegiul judiciar consideră justă poziția instanței ierarhic inferioară despre necesitatea

aplicării măsurilor de asigurare. În susținerea acestei concluzii se reține următoarele.

Conform art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa poate lua măsuri de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Sub acest aspect, Colegiul judiciar notează că asigurarea acţiunii înseamnă totalitatea măsurilor care garantează executarea hotărârii judecătorești în cazul admiterii cerințelor înaintate de către reclamant. Aceasta este una din garanțiile principale ale apărării drepturilor cetățenilor şi persoanelor juridice.

Din conținutul dispozițiilor legale enunțate, instanța de recurs deduce că asigurarea acțiunii constă dintr-o totalitate de măsuri silite, temporare, dispuse la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive. Măsurile asiguratorii se aplică doar în cazul în care neaplicarea acestora ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Astfel, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este indisolubil legată de posibilitatea executării eventualei hotărâri judecătorești. Or, asigurarea acțiunii trebuie să contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate și astfel constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces.

În corespundere cu art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Instanța de recurs observă că, asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite, temporare dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţii interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătoreşti definitive. Asigurarea acţiunii trebuie să contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti adoptate şi astfel constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces. Necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri. Prin urmare, la soluţionarea chestiunii cu privire la aplicarea măsurii de asigurare, instanţa ia în consideraţie toţi factorii şi interesele relevante şi va dispune aplicarea acesteia numai dacă va constata că, în cazul neaplicării, ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Prin urmare, Colegiul judiciar conchide că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, instanţa urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare. Sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia. Aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii, este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Totodată, Colegiul respinge argumentul recurentului/pârât precum că nu a fost prezentată nici o probă în susținerea cererii privind aplicarea măsurii de asigurare. La acest capitol, instanța de recurs subliniază faptul că obligația de a prezenta probe incumbă părții doar atunci când se pune problema dovedirii unor fapte (*lato sensu*) consumate, nefiind posibilă din motive obiective prezentarea probelor în vederea dovedirii unui fapt viitor, eventual.

Totodată este de menționat că, măsurile de asigurare a acţiunii, prin aplicarea sechestrului, nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, nu perturbă posesia şi deţinerea bunurilor de către proprietar ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea

acestora. Măsurile de asigurare nu constituie măsuri de executare silită, ci mijloace procesuale care intră în conţinutul acţiunii civile şi care au ca scop doar asigurarea părţii, prin indisponibilizarea bunurilor urmăribile ale debitorului sau a celor ce formează obiectul litigiului, asupra posibilităţii de realizare efectivă a executării silite, dacă va fi emisă o hotărîre judecătorească de încasare a sumei.

În această ordine de idei, în opinia Colegiului judiciar, prima instanță întemeiat și legal a admis cererea privind asigurarea acțiunii din considerentul că, având în vedere natura litigiului, lipsa măsurii asiguratorii poate crea dificultăți în executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii.

Totodată, este de menționat că, măsura de asigurare are un caracter provizoriu, impunând anumite limitări pârâtului în exercitarea drepturilor sale, fiind reglementată în scopul evitării producerii unor pagube iremediabile drepturilor reclamantei, pagube care pot fi provocate de imposibilitatea punerii în executare a eventuale, hotărâri judecătoreşti de admitere a cererii.

Or, în intervalul dintre promovarea acţiunii şi executarea hotărârii pot surveni unele împrejurări care să determine diminuarea activului patrimonial al debitorului. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, constituie o modalitate efectivă de conservare a situaţiei existente între părţile în litigiu până la pronunţarea actului judecătoresc definitiv.

Prin urmare, temeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă în scopul preîntâmpinării survenirii imposibilității executării hotărârii judecătorești, situație ce ar fi în contradicție cu dispozițiile art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, în cauza Prodan c. Moldovei (cererea nr. 49806/99), Curtea a stabilit că articolul 6 § 1 asigură oricărei persoane dreptul de a înainta orice pretenţie cu privire la drepturile şi obligaţiile sale cu caracter civil în faţa unei instanţe judecătoreşti sau tribunal. În acest fel el cuprinde „dreptul la o instanţă”, din care dreptul de acces, adică dreptul de a institui proceduri în faţa instanţelor judecătoreşti în litigii civile, constituie un aspect. Totuşi, acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă şi obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părţi. Ar fi de neconceput articolul 6 § 1 să descrie în detaliu garanţiile procedurale oferite părţilor aflate în litigiu - proceduri care sunt echitabile, publice şi prompte - fără a proteja executarea hotărârilor judecătoreşti.

În acest context Colegiul reține, inclusiv că, potrivit jurisprudenței CtEDO, dreptul la justiție garantat de art. 6 paragraf 1 protejează în egală măsură și punerea în executare a hotărârilor judecătorești (cauza Burdov vs Rusia, din 07.05.2002, Ruianu contra României din 17.06.2003).

În cumulul celor expuse, Colegiul reține că, în speță, sunt întrunite exigențele de necesitate și rezonabilitate a măsurilor de asigurare. Pe cale de consecință, concluzia primei instanțe, referitor la admiterea cererii și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, este justă și argumentată.

Astfel, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Colegiul conchide de a respinge recursul și menține încheierea primei instanțe, care este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 426 alin. (3), art. 427 lit. a), art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Crudu Eliza.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 15 ianuarie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Vilamax Imobil” către Chirica Eliza și Chirica Eugeniu privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecătorul Anton Marina

Judecătorii Cașcaval Andrei

Cojocaru Olga